

Годишен абонамент

България 80 лв.
 странство 160 лв.
 Америка 2 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

2 лева кв. см.

Брой 2 лева

692 Културно-просветно
 читалищно дружество Варна

СВОБОДНА ДОБРУДЖА

СЕДМИЧЕН ВЕСТНИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонамент
 тит се придружава съ
 сумата

Адрес: „Св. Добруджа“ — София

Главен редакторъ
 Д-ръ П. Вичевъ
 Телефонъ № 4575

ЛИГАТА ПРОТИВЪ ИМПЕРИАЛИЗМА И АТИНСКАТА КОНФЕРЕНЦИЯ

Нѣма федерация безъ Свободни и Независими: Македония, Добруджа, Тракия, Хърватско, Черна-Гора и пр.

(Речъ произнесена отъ Д-ръ П. Вичевъ въ Атина)

Като представител и на-
 ходател на Балканската
 конференция въ Атина на
 октомври, отъ името на
 секретарията на Междуна-
 родната Лига за борба про-
 тивъ Империализма и за
 Национална Независимостъ
 изпратенъ нашиятъ ре-
 дакторъ и председател на
 българската Секция отъ
 Лигата противъ Империа-
 лизма Д-ръ П. Вичевъ.

Посрещнатъ твърде ра-
 зично отъ комитета про-
 тивъ войната и тоя на ад-
 вокатския съюзъ противъ
 терора и по инициатива на
 последните се състоя
 на 8 октомври вечерта
 грандиозно масово събрание
 въ театъръ Папа-Яни на
 най-големата улица, срѣщу
 дирекцията на полицията.
 Залонътъ на театъра се
 напълни много бѣсенъ да по-
 бере хилядното мнозинство,
 което бѣ дошло да чуе
 думата на представителя
 на Международната Лига
 противъ Империализма и
 на Национална Независи-
 мостъ. По думите на ини-
 циаторитъ, Атина отдавна
 не помни такова внуши-
 телно събрание. Полицей-
 ски кордонъ обграждаха
 салона отъ вънъ и вътре.

Говориха представители
 на комитетитъ противъ
 войната, на адвокатския
 съюзъ на комунистическа-
 та партия, която въ Гър-
 ция е легална, на синдика-
 титъ, на младежитъ: адво-
 катитъ Порфилогенисъ,
 Каладжопуло, работни-
 ка Склавена и др.

Предметъ на особено
 внимание бѣ Д-ръ П. Ви-
 чевъ, който говори върху
 Задачитъ на Лигата про-
 тивъ Империализма и
 върху Балканската Кон-
 ференция.

Следъ като Д-ръ Вичевъ
 поднесе поздравъ отъ Меж-
 дународната Лига противъ
 Империализма, отъ Бъл-
 гарската секция и отъ Д. Р. О., той
 охарактеризира империа-
 лизма, като икономическа
 и политическа система, ко-
 ято

унищожава стопанскитъ
 и икономически

придобивки на народитъ и
 ги подлага на най-отврати-
 телно икономическо, фи-

нансово и политическо роб-
 ство. Слугувайки на фи-
 нансовия и банкерски ка-
 питалъ, империализма уни-
 щожава дребни и средни
 икономически съществува-
 ния, хвърля ги въ гладъ,
 мизерия, социални израж-
 дания; пролетаризира цѣ-
 ли народи, и по тоя на-
 чинъ посига върху тѣхна-
 та национална независи-
 мостъ, като ги поставя въ
 изключително положение
 на денационализация и на-
 ционално унищожение,
 чрезъ средствата на тероръ,
 ограбване, убийства, фаши-
 зъмъ, полиция и т. н.

Въ най-последните го-
 дини, животътъ на бал-
 канскитъ народи следъ Вер-
 сийскитъ договори, изоб-
 билствува съ събития и
 данни въ това отношение,
 съ които Д-ръ Вичевъ
 оперираше. Ньойскиятъ до-
 говоръ, договоритъ за до-
 броволното изселване, за
 арбитражитъ, за покрови-
 телство на малцинствата
 и пр. сж изразъ на същес-
 твующата империалисти-
 ческа система. Мирътъ, кой-
 то градятъ империалисти-
 тѣ, го градятъ върху за-
 реденъ вулканъ съ взри-
 вове.

Върху последния дого-
 воръ за националнитъ ма-
 лцинства, Д-ръ Вичевъ се
 спрѣ по обстойно въ връз-
 ка съ заседаващата Бал-
 канска конференция, която
 не е нищо друго освенъ
 единъ

Траги-комиченъ фарсъ

въ историята на балкан-
 скитъ народи. Говори се
 отъ името на тия народи,
 а нито единъ отъ тѣхъ не
 е представенъ. Кжде сж
 представителитъ на зароб-
 бенитъ народи въ Македо-
 ния, Добруджа, Тракия, Бе-
 сарабия, Хърватско, Черна
 Гора и Косово? Тѣ отсъс-
 твуватъ.

Тая конференция се сви-
 ква експромто отъ атин-
 ското правителство, което
 е най-добъръ проводникъ на
 европейск. и балкански импе-
 риализъмъ. Очевидно следъ
 като акцията по Балкан-
 ското Локарно, Пакта Ке-
 логъ и Бриановия проектъ
 за Европейски щати неуспѣ-
 лиха; следъ като се убе-

диха, че О.Н. не може по-
 вече да играе ролята на
 помирителъ и да пази съз-
 даденото съ силата равно-
 весие между народитъ, а
 напротивъ то всади по-го-
 лѣмо недовѣрие между
 тѣхъ; следъ като самитъ
 империалисти сж дошли до
 положението да се подози-
 ратъ и дебнатъ едни дру-
 ги, да се въоръжаватъ
 ежедневно и да се дѣлятъ
 на фронтове и оформяватъ
 въ нови международни по-
 литически и военни бло-
 кове, както това бѣше пре-
 ди войната; следъ като на-
 ционалъ революционното
 съзнание на колониалнитъ
 и балкански потиснати на-
 роди се разраства и про-
 яви въ голѣми масови дви-
 жения, не малко повлияни
 отъ революционнитъ идеи,
 които нова Русия хвърли
 въ свѣта, — империалисти-
 тѣ по отдѣлно и изцѣло
 се виждатъ застрашени,
 бързатъ да се организи-
 ратъ и да поставятъ въ
 своя

пълна военна зависи- мостъ

и народитъ въ Балкана,
 които не малко страхъ пре-
 представляватъ за сигурностъ
 на империалистическото
 господство въ близкия, а
 оттамъ и за по далечния
 изтокъ, а сжщевременно да
 ги спечелятъ и организи-
 ратъ въ единъ фронтъ
 срѣщу Съветска Русия. Ко-
 лониитъ на Англия и Фран-
 ция въ изтокъ сж въ по-
 ложението на кипящъ вул-
 канъ. Националъ револю-
 ционнитъ движения сж въ
 пълненъ размахъ.

Хегемонията въ централ-
 на и южна Европа се дър-
 жи отъ Франция и нейни-
 тѣ сателити въ лицето на
 Чехославия, Югославия и
 Ромъния съ средствата на
 най-черната реакция и ху-
 лиганщина. Франция държи
 подъ свой политически и
 воененъ контролъ и Пол-
 ша, която стои като запря-
 гатъ на пищовъ срѣщу Русия.

Франция докара Карола
 въ Ромъния, за да органи-
 зира съ Полша по-ефика-
 сенъ фронтъ срещу Русия.

Фашистка Италия въ по-
 следнитъ години

открито и демонстра- тивно

изразява недоволството си
 отъ неравномерното раз-
 предѣление на колониал-
 нитъ пазари, като еднове-
 менно усилено се въоръ-
 жава и по море, за да по-
 гони Франция. Отказътъ на
 последната да раздѣли ман-
 дата върху Сирия съ Ита-
 лия и да корегира Тунис-
 катъ граница въ полза на
 италианска Триполитания и
 подържайки агресивния
 югославянски империализмъ
 въ Балк., още повече влоши
 отношентята между дветъ
 голѣми империалистически
 държави.

Опасността отъ пред-
 стояща война е много по-
 очевидна, отколкото това
 бѣше презъ 1914 год.

Империалиститъ бързо
 се организиратъ. О.Н. кое-
 то е тѣхенъ органъ е раз-
 дѣлено на фракции и изи-
 игра вече своята роль. То
 не може да даде повече
 отъ това, което даде за ма-
 скиране на подържания те-
 роръ, потисничество, на во-
 еннитъ приготовления и на
 експлоатирането съ идеята
 за мира. Империалистиче-
 ска Англия и Франция
 знаятъ, че Балканитъ не
 само сж центъръ на раз-
 дори, но сж и

заредени вулкани.

Да се завладѣятъ оконча-
 телно и поставятъ подъ
 тѣхната командна задача
 като преденъ фронтъ —
 това е и целта въ плано-
 ветъ за готвящата се отъ
 тѣхъ нова война. Атинска-
 та конференция е единъ
 отъ тия етапи. Завършили
 безуспѣшно съ балканско-
 то Локарно на Венизелоса,
 съ Парижката идея за юго-
 славянска федерация поде-
 та отъ Бѣлградъ, при съ-
 действието на нѣкои со-
 фийски общественици, иде-
 ята за Балканска федера-
 ция на Папанастасиу е една
 друга вариация за органи-
 зирането на тоя фронтъ.

Напипали пулса на из-
 мжченитъ балкански на-
 роди, които копнеятъ за
 едно истинско федерирание,
 за да се гарантира истин-
 ския миръ и прогресъ на
 Балканитъ, идея която до

недавна

обявяваха за конспира- тивна,

за която преследваха, за-
 тваряха, инсценирваха по-
 литически процеси и дори
 убиваха носителитъ ѝ, днесъ
 тия убийци се явяватъ да
 профаниратъ съ нея. Ви-
 жте ги, кои се събрали днесъ
 тукъ въ Атина да конфе-
 риратъ — само представител
 на правителствата, но
 не и на народитъ. Нѣкои
 отъ тѣхъ присѣствуватъ
 не дори, като честни и ис-
 крени носители на абстракт-
 ната идея, но по заповѣдъ,
 за да се харесатъ, че сж
 здравъ стълбъ на импери-
 ализма.

Виждете ги по цѣли дни,
 откакъ сж дошли, какъ си
 губятъ времето по банкети,
 излети, концерти, спортни
 игри и т. н. Двѣ трети отъ
 времето го прахосватъ по
 праздни работи.

Тѣ не смѣятъ да пов-
 дигнатъ и да приказватъ
 дори по въпроса за мал-
 цинствата. Тѣ не смѣятъ
 да кажатъ дума за сто-
 тицитъ процеси и хиля-
 титъ затворници, които
 гниятъ въ името на свобода
 въ затворитъ изъ бал-
 канскитъ страни.

Тѣ не смѣятъ да поме-
 наватъ имената на Македо-
 ния, на Добруджа, на Тра-
 кия, на Хърватско, на Чер-
 на Гора, на Бесарабия, на
 Косово и др., чиито народи
 копнеятъ за миръ, свобода,
 права и искрено се борятъ
 за федерация.

Федерацията е най-съвър-
 шена демократическа дър-
 жавна форма, при която
 сжщественно условие е, да
 има пълно политическо, со-
 циалъ-икономическо и на-
 ционално равенство на на-
 родитъ, които се федери-
 ратъ.

Има ли тия условия на
 лице? Нѣма ги. И за тѣхъ
 никой не смѣе да приказ-
 ва. Въ конференцията има
 само размѣна на взаимни
 комплименти и надлъгва-
 ния.

Международната Лига за
 борба противъ Империа-
 лизма и за Национална Неза-
 висимостъ, отъ името на
 която днесъ говоря, се бо-
 ри за федерацията на на-

родител и против всяка война и въ последния си конгрес в Франкфурт съ отдална резолюция се произнесе за федерация на Балканит, като най-правилно разрешение на балканските конфликти, за мира и за просперитета на балканските народи, но федерация на самит народи, а не на агентит на империализма, каквито се явяват тия, които формират атинската конференция.

За Лигата против Империализма и за нас, не може да има федерация, на балканските народи до като нма Свободна и Независима Македония.

Не може да има федерация, до като нма Свободна и Независима Добруджа.

Не може да има федерация, до като нма Свободни и Независими: Хърватско, Тракия, Черна Гора, Косово и пр.

Не може да има федерация, до като има национално и политико-икономическо потисничество, до като народит на Балканит се преследват, ограбват, затварят изселват и убиват.

Не може да има федерация, кждето има военни диктатури и фашизъм, кждето се стремят към хегемонизъм, чрез войни, и кждето нма свободи и права за народит.

Днешната атинска конференция под прикритието на тая голма идея, се базира на запазване на Версайлските договори и цели да, закрепят балканския империализъм, да прикрие и временно да притъпи различията между балканските правителства и като проводник на империализма, да засили режима на потисничеството, срещу свободит на балканските народи и да подготви почвата за един нов балкански съюз съ оглед на бъдещата война.

Една истинска балканска федерация е възможна между балканските народи на следната база:

1. Отричане на всички

договори включително и Ньойския, като дло на империализма и потисничеството;

2. Отричане на всички международни задължения, наложени от империалистите, като репарации, военни задължения и др., за да се отхвърлят наложени преговорни тежести върху народит, като данъци, такси, берии и пр;

3. Пълно политико-икономическо и национално освобождение на Македония, Добруджа, Тракия, Хърватско, Косово, Бесарабия и пр., до отдалнято им въ свободни и независими държави при каквито условия само е възможно участието на македонския, добруджанския и др. народи въ Балканската федерация;

4. Премахване на договорит за доброволното изселване и възвръщането на бължаниит по тяхнит родни огнища, както и възвръщане на отнетит им имоти и пр.

Долу империализма! Долу войната!

Да живее федерацията на балкан. трудящи народи!

Да живее Международната Лига против Империализма и за Национална Независимост.

Често се чуваха викове: Долу Венизелос! Долу войната! Долу Империализма! Да живее Лигата против империализма!

Полицейският кордон от формена и тайна полиция не позволи на гражданството, да излезе от официалния изход, а през един страничен, кждето други полицейски кордони насочваха народа по една второстепенна улица. И тук на улицата представителя на Лигата бше акламиран съ виковет: „Да живее“ и „Долу Венизелос!“

Озвбрани полицаи се нахвърлиха върху манифестиращата тълпа, като насяше побои съ гумени камшици. Нарочно или случайно, Д-ръ Вичев, движейки се сам, б ударен въ левата ръка от един

джандармъ.

Така съ такъв позорен акт атинскит агенти на империализма сложиха началото на своята федерация, акламирани и от представителит на всички балкански правителства.

Ревизия на договорит

Нови приспивания на народит

Последната година отбеляза едно голмо раздвижване въ редовет на империалистит. Единдесетх изминати години на политическа и воена хегемония над Европа от Франция, започна силно да се разклаща. Локарно, Тоари, ревизията на плана Доусъ, приетото на плана Юнгъ, проекта за Паневропа, всичко това съ етапи, чрез които се направиха последни усилия, да се задържат въ съществени си положения Версайлските договори. Животът обаче се указа по силен и безспирно движи народнит към събаряне на създаденит режими. Нищо не е въ състояние да спр тия народни движения.

Нови политически формации се образуваха при които не само, че Франция се изолираше, но се приважда и въ положение на дезавуиране. Всички опити да се създаде едно икономическо изолиране на Съветска Русия и един военен блок срещу същата не се увенчаха съ желанит резултати. Организирайки тоя фронт съ държавит от малката антанта и Полша, към който и Англия се числи, Франция на Поанкаре, Брианъ и Херве вид не само съществено пробива въ него съ постепеното изтегляне на Англия, но и организиран друг блок на Италия, Германия и Унгария. Спонтанно създадения блок на революционит сили е една трата опасност за цлото положение. И отъ изолация, въ която се стремеха да поставят Съветска Русия, днес последната става вече не само един център, но и един необходим факторъ.

Очевидно постепенно Русия се налага по всички пжтища като един доминирующ факторъ, който тепъраа ще има да играе своята грамадна роль въ политическия и стопански живот на Европа.

Последнит усилия на империализма за да запази придобивкит, съ насочени по пжта на нови диверсии. Предупреждайки предстоящи катастрофи, той се нагажда вече

и към настроенята на народит за ревизия на договорит. Тая мисъл се слуша не само отъ реформистит из срдцата на победенит народи, но вече и из срдцата на победителит. Поанкаре предвиждаше тая опасност и затова той предупреждаваше преди години за разплитане на чарапа, който не ще се спре.

Решителен противник на всякакви отстъпки и всякаква ревизия на договорит Поанкаре, тоя злодей за човчеството, идо сега си остана тъкъв. Ала другит ръководни фактори, държавници и общественици, се пречупват предъ неизбежното и почнаха да правят волгъ фасъ на досегашния политически курсъ. Една нова ориентировка се забелзва, която въ основата си остава да бъде ръководена отъ запазване на империалистическото господство, единствена опасност за което се явява само Съветска Русия и национал революционнит движения, главно въ колонит, съ прирастването им въ социал революционни. Естествен съюзникъ въ това отношение, френскит политици вече виждат въ лицето на германския империализъм, сроден кръвно съ тяхния и затова към Германия съ насочени погледит за спасение. Днес въ цела Франция обществената мисъл, начело съ политичес-

кия апашъ Херве, който нга б писалъ, че българит сбили тръна въ петата Балканит, се насочва към ревизия на договорит, но мо по отношение на Германия и Унгария ду не става. Спрмо тях доворит съ „справедливи“ трбва да си останат нектнати.

Нма значи никакво съмнение, че нашата теза остава права, какво всичкото е ед диверсия, съ която се запват народит за нови надеди. Положението ще остане непроменено и народит ще продължават да чптват грознит от империалистическия режимъ.

Има и у насъ отъ рода на Херве хора, които вършат демагогия съ тая поражена мисъл за ревизия на договорит. Това е измама за нов приспиване, отъ което трбва да се пазимъ.

Добрудж. Студенска груп „Роден Край“ кани добруджанскит студенти на Конференция, която ще се състо на 8 X. т. г. 9 часа сутринт въ салона на д-во „Майка“. Конферира Д-ръ П. Вичевъ върху „Добруджанския въпрос“.

Панахида. По случай трмсеца отъ смъртта на Георги Ст. Ковачевъ въ събота XI 10 ч. пр. обядъ ще има панахида въ църквата въ Красно-Село.

Поканват се да присъстватъ всички добруджанци младежи и почитатели на покойния.

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА ЗА ЗАПИСВАНЕ АБОНАТИ

НА

ПЪРВИ, ВТОРИ И ТРЕТИ ТОМОВЕ

НА

КАПИТАЛЪТЪ

отъ К. Марксъ. Преводъ подъ редакцията на Т. Д. Павловъ

Абонаментната цена и за третъ тома (около 2200 страници!) е само 350 лева. Тия, които биха го купували поотдълно, ще трбва да дадатъ 700 лева Абонамента може да бъде внесенъ и на три пжти: 150 лв. до излизането на I томъ, 100 до II томъ и 100 — до III томъ

Първия томъ (около 600 страници) ще бъде издаденъ въ най-добрия преводъ у насъ — тоя на Димитъръ Благоевъ, който е вече подъ печатъ.

За абонати се пада 100 лв.

За неабонати (единична цена) — 200 лв.

Вториятъ томъ (около 400 страници) ще струва на абонатитъ по 70 лв. За неабонати (единична цена) — 150 лв.

Третиятъ томъ (около 800 страници) на абонати ще струва по 180 лв. За неабонати (единична цена) — 350 лв.

Настоятели записали 10 абон. получаватъ 1 течение безплатно.

За странство абонамента е 500 лв. Адресъ за всичко (искане покани, изпращане суми и пр.): Д-ръ П. Вичевъ, ул. Ген. Паренсовъ 49 — София.

Картини отъ конгреса

На гарата посрещачи. Здрависване, добре дошелъ. Прегръщане и цълуване нмаше. Движение на хора, които да задрстватъ улицит, нмаше. Варненци съ любопитство разглеждаха рдкит гости, като не очакваха много отъ тях. Добруджанското кафене пълно. По масит сълатъ и мляливо пиятъ кафе. Спорове не се водятъ.

Маститиятъ, бжжанецъ председателъ, съ своето добре огорно шкембе и опъната кожа, б на всеобщо внимание. Той ордо се оттегли въ „Мусала“, отелъ който представлява бена бжжанска къща съ обители: гладни, изпити, боси, оли, бедни, като църковни ишки, овалани въ востъкъ, бй бй се изразилъ нкога еговия секретаръ.

Погледътъ ти спира върху един голмъ афишъ и чувашъ нйде задъ него приготвения джакъ-бандъ. Това е реклама, която действа, но наличната й стойност е замънила вътрешното съдържание. И убедихъ се въ избобрателния рекламнъ гений на варненския председателъ.

* * *

Молебенъ въ квартала. Приближавамъ се. Слушамъ шумътъ идещъ отъ тамъ — дивия еднообразенъ шумъ на тълпата, който покорява срдцето. Поглеждамъ — всички попаднали въ вцепенение, предъ могъществото на рекламата. Разочаровахъ се. И най-малката илюзия, която имахъ изчезна. Познавайки поне отъ малко тзи постоянни по-

сетители на конгреси, азъ не можахъ да си представя, защо съ всички тия предпоставки?

Молебена свърши съ шапки на глава. Даже и тука, тайнственото съчетание съ Бога, една наслада на душата липсваше. По безсъдържателно мнозинство, социално и религиозно шарлатанство, не съмъ видълъ.

Каруци, коне, национални носии, черноризци, ленти, значки, жени, деца, всички, роби на една безумна хегемония и тия роби отъ усърдни волове за изкарване (прехраната си, станаха патриотари. Може ли да се очаква нщо отъ тях? Та между тях нмаше ни един човкъ на духа. Сбиршината не поражда нищо благородно, но обръща въ патриотарски пирати и най-честнит души.

* * *

Въ периферията на това сборище настава смущение. Защо? Явили се нколко „анархисти“, „болшевици“, нкои казаха, „нихилисти“ и патриотарскит пирати ги нападатъ. Викове: „болшевици, маршъ, вълъ, дръжте ги, удрайте!“ И засипватъ се удари съ бастуни, плесници и юмруци — ръчна кръвъ. Тя ороси земята, изпръска „хора“, но не поразява, а усилва желанието за кръвъ. Нали свободата иска кръвъ? Явяватъ се блюстителит на редътъ, взиматъ битит отъ ржцетъ на палачит, за да ги предаватъ на други палачи. И това става тамъ, дто народътъ е тъй „свободенъ“, дто за свободата пей се дава и дто мозъцитъ съ тъй малко духовно засегнати.

Кръвъта, бастунит и юмруцитъ не смутиха „религиозно“ настроеното тържество. То се източа съ марша на „Добруджа“, съ плакади за „свобода“, „равенство“, противъ насилици и узурпатори, и потегли презъ града.

Какви чувства пръска тая манифестация—спомени за Добруджа или демонстративно шествие въ тактъ подъ звуцитъ на музика и барабанъ? Никакво друго значение нма. Гражданит гледатъ новото при ежедневнит имъ грижи и считатъ за граждански дългъ, да гледатъ тая забавна процесия, но безъ усмивка.

* * *

Начело на манифестирующа съ чувства, за „свобода“, само преди малко погазена, стояща знамена—кърваво-червени, обвити въ крепъ. Подъ тяхъ се подредиха хора все голми по чинъ, а нкой по ръстъ и много малки за знамената. Личеше един влашки туземецъ отъ Тутраканъ, нкоя полумаймуна

Терор в Полша и в Ромъния

Споредъ меродавни европейски източници вътрешното положение в Полша се влошава ежедневно. Диктатурата на маршал Пилсудски не дава очакваните за западните империалисти резултати. Тъй както и в Ромъния гражданските борби все повече се заострят и в Полша става същия процес. Диверсията за откриване на шпионажи, на комунистически „конспирации“, свидетелствуват за непопулярността на съществуващи режими и политиката на постоянното въоръжение. Разтурянето на работническите синдикати, на публични събрания, преследването на инородните националности, които, както в Ромъния, така и в Полша са 40 — 45 на сто от общото население, е система.

Очевидно тая система е една и съща и тя има един обект — подготовката на вой на срещу Русия.

Полските власти сж разтурили независимите синдикати в Катовиц. Обвинителни причини сж, че тия синдикати паднали под влиянието на комунистите. Осемдесет чиновници от федерацията на миньорите сж арестувани.

Единичният орган на опозицията „А. В. С.“ в Львов е атакуван от правителствена шайка. Други 50 души сж нападнали социал демократическия вестник „Dziennik Lubowy“ и сж разрушили всичко що е имало там. В Цячшоу, в резултат на едно нападение на осигурителната каса за болни, четири фашисти сж убити и двама тежко ранени. Четиридесет социал демократи сж арестувани.

Споредъ в-к „Дайли Хералд“ в Лондон, повече от 1000 политически затворници има в Полша. От 444 депутати в бившия сейм, 51 сж арестувани, между които има старици на 67—70 г.

В Познань 12 души сж арестувани, защото сж присъствували на едно предизборно събрание, обвинени като комунисти. В Волин сж арестовани 9 души, понеже били членове на Украинската национална партия.

Депутатката социал демократка г-жа Доротея Клузцинска е изчезнала безследно от 14 септември насетне. На тоя ден тя е присъствувала на едно събрание в Плоцк и приятели я завели на гарата. От тогава я нма. Подозират, че тя е убита от фашисти. Слухът, че социалиста Либерман бил подписал декларация, сж която се отказвал от кандидатурата си

се указал невъренъ. Подбна декларация от негово име сж подписали двама офицери от Брест Литовск. За сжщия Либерман сжществува слуха, че той е бил убит в Брест-Литовската крепост.

Арестувани сж на 20 октомври шефа на селската партия Вандел и бившия депутат от популистката партия Хварлински.

Работническото е предприело една внушителна манифестация, която е била блокирана от полиция и войска и сж арестувани множество хора.

Политическите затворници, споредъ украинския в. „Dilo“, в Брзецани сж обявили гладна стачка.

* * *

В Ромъния сжщото положение. Арестувани и бити сж в последно време стотици селяни, адвокати, студенти, ученици, работници, едни защото сж подписали протести и заявления, сж които искат училища и черкви, други защото отказват да плащат данъци, които сж толкова големи, че ги оголават и им вземат последния злъкъ; трети, като национални революционери, четвърти, като „шпиони“ или на Съветска Русия, или на България или на Унгария и т. н.

Преди няколко дена унгарец Обрад Команов, селянин от Сцене в Трансилвания, който е бил смазан от бой от ромънски жандарми в Хауфелд за това че бил „комунист“, е оправдан. Вината му се състояла в това, че на 28 юли, вървейки сж колата си по нивата от царевича, нкъжде по сжщата мѣстност бил намѣренъ един пакет сж комунистически позиви. Невинния селянин бил оправдан.

(Колко много си приличат влашките пунгаши в Ромъния сж тия в Добруджанския Изпъл. Комитет и бандата В. Д. Р. О.)

Ето колко еднакъв е режима на тероръ и денационализация в Полша и в Ромъния и разбира се не така случайно. И едната и другата сж основани на едно политическо и национално противоречие произтичащо от Версайските договори. Националните движения на украинци, литванци, нмци в Полша; на унгарци, добруджанци, бесарабци и украинци в Ромъния комбинирани сж социал и аграр революционит в тия страни, хвърлят правителствата им в постоянна треска, предвещаващи големи граждански бури, които диктато-

Когато глупци ржководятъ

Федерирането и е д н и я фронтъ на потиснатит в Ромъния било конспирация.

Свободна и Независима Добруджа било антинационално и конспиративно дѣло.

Федерацията на балканските народи било прѣдательство и конспирация.

Тъй пѣха едно време всички патристи отъ И. К., които изчезнаха като сапуненъ мехуръ, когато ние отъ 1919 год. до сега последователно издигнахме тия лозунги

Днесъ И. К. пѣ за обединение на потиснатит националности в Ромъния. Изпраща своя консул да ги представява на атинската конференция за балканска федерация, а отъ време на време запѣватъ нѣкои „Свободна“ но страхъ ги още да добавятъ и „Независ. Добруджа“. Изглежда, че не е дошло още времето, но щомъ чорбаджиит запѣватъ ибричитъ еветъ ще кажатъ. Тогава, тогава и бай ви Ангелъ сж благословията надѣда владика и „Независима“ ще рече.

Тъй е съзта, когато глупци го управляватъ.

Добруджанци, председателъ на И. К. А. Стояновъ публично в конгреса е заявилъ, че получавалъ суми отъ фондоветъ на българския народъ. Питайте го кой му ги е давалъ, защо ги е получавалъ, когато съюза му се състои всичко отъ 157 редовни членове бандити и бабички и за какво ги е употребявалъ?

Излъзте сж резолюции и демаскирайте тия кърлежи на вашия грѣбъ. Нека ги видятъ и харесатъ и тия на които служатъ, да разбератъ че и тѣхъ лъжатъ, както и васъ.

ритъ смѣтатъ да въздържатъ чрезъ насилие, тероръ, процеси, убийства и предупредятъ една катастрофа. Нервността в Варшава и Букурещъ става по голѣма, защото плановетъ на империализма, който имъ възлага такава грамадна задача срещу Русия се провалятъ и фронтъ се разстройва отъ вътре.

Колкото бѣснѣ диктатурата и реакцията, толкова по-близики ставатъ перспективитъ за тѣхното проваляне и разкъсване веригитъ на националното и политико-икономическо робство в тия страни.

Внесете си абонамента, ако до сега не сте го внесли.

Настоятелитъ, които получаватъ връзки да се отчетатъ за всички получени до сега вестници.

Абонатитъ в Америка и странство трѣбва немедленно тожъ да се отчетатъ.

Вестника трѣбва да се подѣржа, иначе опасността за неговото спиране е предстояща.

Бъдещата война

Подъ това заглавие в в-к Знаме четеме:

„Подъ голѣма тайна, в всички страни се развива кипеща деятелност по изработването на нови машини, препарати и газове, които ще бждатъ употребени при бъдещата война. Тия дни английското военноминистерство, в чест на заседаващата в Лондонъ имперска конференция, е повдигнало малко завесата покриваща тайнитъ на бъдещата война.

„Въ околноститъ на Олдершотъ на министъръ председателя на доминионитъ заседаващи в конференцията, сж били демонстрирани маневритъ на „моторизираната армия“. Немного численитъ свидетели на тия маневри сж се намирали на значително разстояние отъ машинитъ и тѣхното устройство не сж можели да видятъ. Въпрѣки туй ефекта отъ действията на „моторизираната армия“ е билъ огроменъ. Тѣхниката за взаимно изтрѣбление на хората е достигнала една невѣроятна висота. На маневритъ сражението се е водило само между машини. Ролята на хората е била да управляватъ машинитъ.

„Маневритъ сж показали, че нма днесъ препятствия, които „моторизираната армия“ да не може да не преодолѣе. Рѣки, стени, гори, блатъ, окопи, телени мрежи — всичко това тя заличава, преминава.

„Ескадрони танкове, артилерийски батареи, транспортни колони, даже аероплани които хвърлятъ бомби, всичко това се движи безъ хора. Командуването на тѣхното движение става отъ радио-офицеръ и неговъ адютантъ, които върватъ на разстояние назадъ на автомобилъ — гжсеници.

„Тия офицери на „новия родъ оржие“ носятъ на главата си каска и наушници сж микрофони.

„Бързината и лоякостта на маневрирането е произвело на зрителитъ дълбоко впечатление. Но потресающе е било впечатлението отъ това, какъ отрядъ танкове — безъ ни най-малки усилия сж си пробии пѣзъ тухлена стена дебела 45 с. м., измъкнали сж ко-

Покровителствуватъ бандититъ

Полицията толкова се е обѣркала отъ заповѣди на всевъзможни началства и безотговорни фактори, че не знае кому да служи. Така въ Варна по добруджанския конгресъ въоръжени бандити заплашватъ вадятъ ками и парабели и биятъ граждани, а полицията арестова бититъ, че нарушавали реда и спокойствието. Друга група бандити сж чомачи на рамо съсипали отъ бой единъ миренъ гражданинъ. Стражари арестували последния и пристави отъ централния участък при самото градоначалство смазали отъ бой бития гражданинъ и му съставили актъ, че нарушавалъ реда и спокойствието.

Въ Пловдивъ единъ младежъ получилъ и разпространилъ позиви пълни сж възмущения отъ извършенитъ побоища надъ невинни граждани отъ пладнешки разбойници. Тамъ полицията залавя младежа, влачи го отъ участъка до обществена, че разпространявалъ конспиративни листове.

Иди та разбери тая българска полиция! Като кажете, че тя покровителства разбойници и бандити, сърди се. А не трѣбва да се сърди, защото гражданството сжди по дѣянията.

Добруджанци, гответе се за конференция, която Централния Добруджански Акционенъ Комитетъ свиква. Очаквайте окръжно нареждане. Нека организирано, да смъкнемъ маскитъ на предателитъ, социал-фашиститъ и ромънските пунгаши.

ренитъ отъ земята нѣколко дебели дървета, разцепвайки ги на парчета. Следъ маневритъ на зрителитъ сж били показани и други изобретения за война, които сжщо се държатъ въ строга тайна“.

отъ Силистра, гагаузинъ отъ Балчикъ или Каварна и една „бедна“ мишка отъ Добричъ. Задъ тѣхъ имаше много хора, но все чужди единъ на другъ, сж безсмислени погледи, неспособни за братски привети. И спомнихъ си, какъ въ френската революция, като назоваха всички хора граждани и въ тая дума вложиха свободата на личността; християнитъ възвестиха идеята за братството, социалиститъ вложиха духъ въ думата другари, а ние, ние о щ е казваме: балчиклии, силистренци, тутраканци, добричлии и други. Искъ се една дума — за да ни обедини сж свободния човѣкъ.

Въ заднитъ редици нмаше тактъ и строй. И въ странитъ сжщо. Тамъ хората крачиха смѣло и мълчаливо; въ тѣхния погледъ горѣше огънь, но тѣ не смѣяха да влѣзатъ въ прѣрекание, защото при това безъ

смислено преклонение въ единъ парадъ, на здравата и смѣла мисълъ се сочеше юмрукъ.

* * *

Морето, тоя източникъ на свободния духъ, плискаше покойнитъ си вълни безъ да обръща внимание на блѣскащата. Морски вѣтръ разнасяше хладъ, който не бѣ въ състояние да разхлади нагорещенитъ отъ екстазъ глави. Знамената мълчаливи, но бѣснѣ отъ гнѣвъ, не се развѣяха, манифестацията бърже отмина бюстоветъ на виновницитъ за нашето възраждане и свобода. Не се спрѣха предъ тѣхъ по заповѣдъ, затова бюстоветъ мълчаливо гледаха манифестантитъ и презрителна усмивка застана на устата имъ. Само бюста на Ботевъ не бѣ спокоенъ при видѣтъ на прѣвитъ редици. Той поклати мрачно глави и отхвърли вѣнеца,

който му сложиха, обаче звукъ не издаде; само падащитъ жълти листа на дърветата на-шушнаха:

„А вие, вие сте идиоти“...

Шествието зави къмъ залата на морското казино. Мнозинството остана възнъ да се любува на готвящото се за есенни бури море и съзерцава безбрежнитъ синини, свидетели на много свѣтовни катаклизми.

Отсъствието на духовно единство въ това сборище му тури етикета националистическо, етикатъ на старитъ чорбаджии, състоящъ се отъ новоизпечена демокрация, чийто лозунгъ е свободата, но не на народитъ и потиснатитъ на свободата на чорбаджии изедници.

Излиза на сцената една фигура и масата ржкоплекса, безъ да знае защо. И права е, защото публиката съвсемъ не

чувствува нѣкаква отговорностъ тя не предявява искания — повече отъ потребата, да се наяде. Затова пѣкъ отъ ораторитъ не се изисква да си кажатъ подбудителнитъ причини и да изложатъ духовния си миръ. Ораторитъ билъ председател на комитета. Той започна високо, за да го чуятъ ония що се забавляватъ отъ речи. Драги, скъпи, мили започва той, и сѣкашъ ще заплаче отъ жалъ за себе си, ние се явяваме предъ васъ, да изложимъ онова, което сме направили за свещенната кауза, на милата и незабравима Добруджа (браво, ура, ржкоплекскания.) Оратора изпада въ делириумъ, ржкомаха и отъ устата му се леятъ: Добруджа, Добруджа, Тутраканъ, Силистра, Добричъ, Балчикъ, общество на народитъ и лигитъ около него, на западната демократия, Дерве, Ламушъ...

Ние си казахме думата и ако не ни чуятъ, тогава, тогава — (стисна си юмрука), скрива го въ джеба и извика: Да биятъ барабанитъ ура, викъ, шумъ, ржкоплекскания, смѣхъ и съззи...

Но има предатели, шепъ хоръ, които служатъ на Москва. Тѣ искатъ да болшевиризатъ Добруджа, да я хвърлятъ въ нови кърви.

Тукъ става нѣщо странно. Публиката не реве, не вика не ржкопл. Нѣкой буденъ извика: — Глупецъ!..

Заспалитъ се пробудиха. Смѣхъ.

Сцената представлява лудница, всредъ която се ржкомаха, шушне се и все повече и повече се отдалечава отъ публ. Само портрета на Караджата мълчаливо подѣржа връзката между тѣла и сойтарин. (Следва) *Спартакъ*

Д. Р. О. и ареститъ въ Добруджа

Диверсии и предателства

В. „Универсул“ отъ 1 т. м. знае, че Д. Р. О. била разрита въ Силистра, заловени или позиви и пр., че били рестуванни много хора и че ръ Вичевъ я ръководилъ. Празна работа. Между арестуванитъ имало много студенти, студентки и ученици. Пише и сжщо, че директорътъ на българската гимназия въ Силистра (Т. Бахневъ б. р.) билъ направилъ докладъ въ учителския съветъ, въ който присъгледували и двама ромънски учители и споредъ тоя докладъ всички ученици въ горнитъ класове били членове на Д. Р. О. че ученицитъ били станали нахисти и комунисти. Това обаче нѣмало никаква връзка съ шпионската афера.

Както се вижда, отлични българи — директори! За такава ейнство председателствъ на И. трѣба да действуватъ и за рденъ за най-голяма заслуга, акъто име.

Но фактътъ е съ много печална история. По случай май деня на пролѣтътъ, ученицитъ отъ горния класъ на гимназията искали да празнуватъ. Подъ подозрението на комунизъмъ, директора се провъпоставилъ. Отъ 18 ученици, 13 не се явили въ училището. Изключватъ ги. Обществото е въ възмущение. Училищното настоятелство се провъпоставя на тая произволна твърде пакостна мѣрка. Училищния съветъ не отмѣня рѣшението си. Училищното настоятелство тогава уволнява за ютивонародна дейностъ болшинството отъ учителитъ, които хукнаха по всички направления да правятъ интриги, нито обаче не уловиха нищо, защото Училищното настоятелство е автономно и се ползва съ доверието на цѣлогражданство въ Силистра. Изключенитъ ученици се готвятъ по ромънския законъ, да явятъ на баколариятъ предъ мѣнската специална коми-

сия въ Добричъ. Явяватъ се всички. Голѣмиятъ „патриотъ“ — синъ на гърка Бояджи Яни, учителъ при това Левтеръ Бояджиевъ отива въ Добричъ и се явява предъ председателя на комисията и му донася, че тия момчета били комунисти и отъ Д. Р. О., та не трѣбвало да ги пуска да минатъ.

— Но какъ да не ги пусна, ако момчетата знаятъ материята, отговорилъ ромънецъ.

Неудовлетворенъ, Левтеръ Бояджиевъ отива въ сигурницата при инспектора на полицията и му донася, че тия момчета сж комунисти, анахисти, тѣ сж отъ Д. Р. О., тѣ разпространявали позиви и правели пакости и за това той, полиция, да интервенира за да ги скъсали.

— Благодаря ви много г. Бояджиевъ, за голѣмата услуга, която ни правите. Ще взема мѣрки, но чудно ми се вижда, че вие именно вие, като български учител идвате да правите подобни разкрития

Резултатътъ е тоя който в. „Универсул“ изнася. Никакъв Д. Р. О. не е разкрил. Д. Р. О. е въ цѣла Добруджа, въ всѣки градъ, въ всѣко село, въ всѣка къща, въ всѣка добруджанска душа. За да го унищожи, ромънската властъ трѣба да употреби цѣлата си артилерия, да унищожи всички градове, села и къщи и да избие цѣлото добруджанско население до глава. И Д. Р. О. ще сжществуватъ, ще вирѣе и ще се развива и организира, ще пуца позиви, защото неговата задача е да освободи окончателно Добруджа до устието на Дунава отъ всѣкакъвъ политико-икономически и националенъ гнетъ.

И предателството на чорбаджиитъ и тѣхнитъ мекерета, па били тѣ учители нѣма, да спасятъ отъ катастрофа ромънската сатрапия.

Фондоядския И. К. на Добруджанския съюзъ по негови признания въ дадения отчетъ, ималъ всичко 157 редовни члена добруджанци въ цѣла България, въ туй число и банда на В. Д. Р. О. и бибикитъ — ромънки. Следва, че конгреса имъ уставно (чл. 7) се състоялъ всичко отъ 3 цѣли и $\frac{1}{50}$ части отъ единъ делегатъ — не пълни дори и 4 делегати.

Така отплаща будната и съзнателна бѣжания,

за конференцията, като председател на Секретарията на Международната Лига за борба противъ Империализма и за Национална Независимостъ и като кореспондентъ на женеvски в. в. „Le Travail“ и „Le Droit du Peuple“.

2. Вѣрно е, че тамъ по мое настояване и въ съгласие съ мѣстния комитетъ противъ войната и на адвокатския съюзъ противъ терора, се организира на 8 октомврий вечерта масово събрание, на което говорихъ и характеризирахъ конференцията на Пенаковци, като конференция на ибрикчи на империалиститъ, на О. Н., за да поддържатъ подписническитъ договори и че тѣ шарлатануваатъ съ идеята за Балканска Федерация.

3. Вѣрно е сжщо тѣй, че когато тѣлпата следъ събранието ме акламираше и вѣнъ по улицитъ, полицията почна да бие и, че случайно или нарочно, удариха ме, съ единъ гугуменъ камшикъ.

4. Вѣрно е, че Пенаковъ не бѣше тамъ, а азъ му разправихъ и очаквахъ да се възмути, обаче, злорадството на Д-ръ Ив. Пенакова по тоя случай е голѣмо и той надулъ фактитъ.

Да имашъ куража на публично събрание въ центъра на Атина да говоришъ за Свободна и Независима Македония и Тракия и да изядешъ за това единъ гугуменъ камшикъ, отъ полицията — на това може да злорадствува единъ предател, единъ сръбски и гръцки агентъ, но не и единъ добруджанецъ.

А че атинската полиция изглежда, че не приличала на българската въ това нѣма защо да ни убеждава г. Д-ръ Пенаковъ. Тя и ромънската не прилича, но г-нъ Пенаковъ я удобрява и хвали, стига болшевици да се гонятъ, и имотечи му да се спасява.

Въ Атина Пенаковъ, както и другитъ си губеха времето по разходки, банкети, излети, концерти, а тукъ заблуждаватъ, че сж вършили работа. На 11 октомари сутринта казахъ на Пенакова, че искамъ да отида въ Тирана. Виждайки ме постоянно съ Албанската делегация, между които имамъ добри приятели, които се възмущаваха отъ поражението на българската делегация той побързалъ да се похвали тукъ. Е добре г. Пенаковъ въ Тирана не ходихъ. После?

Ами като тѣй несериозно клюкарствувате, желаете ли да обясните на добруджанци и на българското общество, като прахосахте съ ходенето си на разни конференции въ Лионъ, Брюкселъ, Прага, нѣколко пѣти въ Женева, Мадридъ и др. все отъ името и за смѣтка на добруджанския заробенъ народъ, повече отъ 300,000 лавгрѣшни български пари, каква файда видѣха добруджанци?

Къде ви сж училищата, черквитъ, читалищата въ Добруд-

Руската Революция

На 7 ноемврий се навършватъ тринадесетъ години отъ руската революция, която е една епоха въ най-новата история на човѣчеството. Къмъ тая революция, която създаде съветската форма на управление, при работническо-селска диктатура, цѣлия старъ свѣтъ се отнася отрицателно.

Когато буржоазната революция въ Франция събаряше устоитѣ на феодализма и прокламира принципитъ на свободата, братството и равенството, правата на личността, къмъ нея се отнасяха сжщо тѣй, отрицателно феодалитъ и дворянитъ, както днесъ империалиститъ и тѣхнитъ агенти се отнасятъ къмъ дѣлото на руската революция. Колко малки сме и ние съвременнитъ, проводничи на егоистични и меркантилни интереси на една застарѣла психика, за да заберема голѣмото дѣло на руската революция и историческия ходъ на животъ, който безъ насъ и въпрѣки насъ си следва своя исторически пѣтъ.

Въ Русия отъ тринадесетъ години, се руши старото и съ голѣми, невъобразими за нашия умъ жертви се гради единъ новъ животъ, единъ новъ строй. И когато ние тукъ, продължаваме отъ 1848 г. до сега да пѣме „марсилезата“, тамъ се пѣе друга нова пѣсень „интернационала“ — изразъ на новото.

Два мира, два мирогледа. Колко сме маникени да проумѣеме живота!... А живота безспирно крачи и върви все напредъ.

Надъ сто националности, въ Съветска Русия при новия строй, разполагатъ напълно съ себе си. Тѣ сж обособени политически и национално. Идеалъ е за потиснатитъ националности въ свѣта, разрѣшението на националната проблема въ Русия, къмъ които тѣ се стремятъ. Отъ тукъ още се явява и огромното влияние на Съветска Русия. И не на празно председателя на Германския националенъ съветъ г. Д-ръ Фрицъ Люшъ, бившия български търговски консулъ въ Лайпцигъ Парлапановъ и други общественици и теоритици открито обявяватъ, че

жа? Вдигна ли се секвестра надъ имотитъ въ Добруджа? Съ какво се подобри режима тамъ? Даде ли се амнистия и пр. и пр.? Не чувствувате ли срамъ, като вършите тия диверсии и заблуждения?

Та нѣма да хвалите атинската полиция! Разбира се, нали съ заблуда и полицейщина поддържате кариерата си!

Но има и друга една скрита страна на това ваше ходене за смѣтка на нещастнитъ добруджанци. Тая страна е много нечиста.

Желаете ли да обясните на добруджанския народъ и на българското общество, че като ходехте изъ Европа за смѣтка на фондоветъ на Външното Министерство да защитавате ужъ интереситъ на заробенитъ какъ успѣхте да комбинирате търговия съ коприна? Ето единъ много интересенъ въпросъ по който никакви донкихотчини нѣма да го замаскиратъ.

Българското общество и добруджанския народъ очакватъ отъ васъ да му обясните, какво общо има между борбата за добруджанскитъ свободи съ коприна, калай, фурми, библиотеки и пр.? Пъкъ ще повикаме за свидетелъ на пр., запоручикъ Поповъ. Познавате го нали? А може и съ преписка-та отъ митницитъ да си послужи-ме и т. н.

Д-ръ П. Вичевъ

най правилно е разрѣшена националната проблема въ Русия. А бившиятъ м-ръ председателъ на Литва г. Волдамерсъ отъ трибуната на О. Н. въ неговата миналогодишна септемврийска сесия, атакувайки сжществующия и крепенъ отъ О. Н. режимъ на националенъ гнетъ, заяви:

— Тая тактика е съ тежки последици. Да не забравяме, че миноритарната проблема практически е разрѣшена и е въ пѣтъ да остане съвършено извънъ О. Н. И-камъ да припомня за едно неудобно име, което въ текущия езикъ се произнася „l'ours“, мечка (U. R. S. S.) съюзъ на съветскитъ социалистически републики. Това име означава не друго, а миноритарната проблема. Въ тази обширна страна практически се работи за пробуждането на националното съзнание, да се даде форма на националенъ, а сжщевременно и комунистически животъ и се работи усилено, за да се изпълни. Никой не смѣе да говори върху това, но единъ денъ, който може би нѣма да бѣде далечъ, О. Н. ще бѣде изправено предъ тая проблема.

По-нататкъ специално по независимостта на Украйна, която брои 40 мил. население, повече отъ това на Полша, Волдамерсъ заключава:

„Ако О. Н. не следва една възприета политика, разрѣшението ще се наложи въпрѣки него. Никаква сила не ще бѣде въ състояние да спре тия ревандикации“.

За това и националъ потиснатитъ народи искрено поддържатъ руската революция и благопожелаватъ на 150 милионния руски народъ.

Добруджанци, връщайте глупавия въ „Добруджа“ органъ на още по глупавия И. К. Не му пращайте нито стотинка, за да се сплутятъ окончателно. Да видимъ до кога ще ги хранутъ.

ВИЖТЕ ГИ!

(Не едно, а поменинъ отъ престѣпления)

Прѣдъ конгреса, група добруджанци сж издали единъ поменикъ на престѣпленията на В. Д. Р. О. и И. К. отъ съюза Добруджа въ България.

Въ тоя поменикъ се изброяватъ 39 вулгарни престѣпления: грабежи, убийства, крадене на жени и продаване и пр. Ние даваме нѣколко интересни номера отъ тоя поменикъ. Въ него се казва:

„Когато И. К. ви дава отчетъ за положението на организацията, особено за това, което е вършено въ България отъ В. Д. Р. О., чийто параванъ и прикритие се явява И. К., добре е да поискате, да ви се отговори, кои виши интереси на добруджанското освободително движение наложила изпълнението на следнитъ „революционни“ дѣния:

Кражби на коне отъ Добруджа и отсамъ презъ 1924, 1925, 1926 и 1927 г., и издаване на фалшиви интизаписки свидетелства отъ кочани отъ добруджанскитъ общини още отъ българск. време. Контрабанда на чорапи, коприна отъ Ромъния въ България презъ 1927 г. и на цигари В. Д. Р. О. въ България отъ хората влявани отъ Варна и представяни отъ члена на вишия съветъ Р. Костовъ. За случая имаше оставенъ актъ за 40,000 лева.

(Следва)

Д-ръ П. Вичевъ

Докъ Кихотщината е думата

Какъ се търгува съ добруджанскитъ интереси

Има единъ господинъ, който каръ да е добруджанецъ, кога не членува въ добруджанското движение. Иначе не зото име често се бърка и дѣла, когато се касе да се представява нѣкъде добруджанската организация. Той е зовѣренъ патриотъ, качеството никой не притежава. Дори и търговинтъ коивърши съ и около излети въ връзка съ идеята за свободата, не смущаватъ нито и не подбиватъ това го-го негово качество.

Той е на всѣкъде, и съ Бура и съ Раковски, и съ О. Н. въ Москва, споредъ времето мѣстото. Предъ Бурова патриотарската преса, той да диагноза за патриотизъмъ и „краенъ антинационализъмъ“.

Този господинъ лѣ крокози сълзи, а сжщевременно заканително заплашваше извънредния конгресъ, за-що сме писали, че се лига съ интереситъ на поротѣ. За сжщиятъ господинъ Миръ отъ 21 октомврий иронично писа, че е „човѣкъ съ европейски мантили“, който не мислелъ да се способва къмъ нашитъ балкански схващания. Пъртъ на статията г. Анто по поводъ на участието скопосната работа въ Атин-а конференция пита: „Но

що сж вършили до сега тѣ, които отъ десетъ години насамъ не пропускатъ за смѣтка на фондоветъ на Външното Министерство, разбира се, нито единъ конгресъ, нито една конференция, нито единъ съветъ, нито една комисия“...

Не е ли това едно голѣмо изобличение за патентованитъ пасифисти въ България?

Тия правдиви укори се отправятъ на именития добруджанецъ Д-ръ Ив. Пенаковъ.

Той бѣше въ Атина да прави балканска федерация, макаръ, че до сега той се демонстрираше, като идеологъ на една друга политика и на едно частично разбирателство съ Ромъния, макаръ и срещу малки концеси и отъ последната, но да се обединятъ дветъ държави противъ болшевишка Русия. Това говори, това пише и това е квинтъ-есенцията на всичката му дейностъ, въ всички изложения правени на всѣкъде при разни случаи. Последователенъ на себе си и вѣренъ на душната си, написалъ една гнѣсна работа въ в. „Добруджа“ бр. 116 и 117 противъ мене. Наистина той не я подписалъ, но други не може да я напише. Защото само той знае, което се пише само съ него сжмъ говорилъ. 1. Вѣрно е, че ходихъ въ Атина и специално